II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

EIROPAS PARLAMENTS

EIROPAS PARLAMENTA LĒMUMS
(2005. gada 28. septembris),
ar ko pieņem Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu

(2005/684/EK, *EURATOM*)

EIROPAS PARLAMENTS,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 190. panta 5. punktu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 108. panta 4. punktu,

ņemot vērā Komisijas atzinumu [1],

ar Padomes piekrišanu [2],

tā kā:

(1) Parlamentu veido "pārstāvji, ko ievēlējušas Kopienā apvienoto valstu tautas". Šie pārstāvji saskaņā ar EK līguma 190. panta 1. punktu ir "Kopienā apvienoto valstu tautu ievēlētie deputāti". Šo apzīmējumu izmanto arī EK līguma 190. panta 2. punktā ("dalībvalstīs ievēlēto pārstāvju skaits") un EK līguma 190. panta 3. punktā ("Pārstāvjus ievēl uz pieciem gadiem."). Šie noteikumi, saskaņā ar kuriem deputāti ir tautu pārstāvji, paredz nolikumā izmantot apzīmējumu "deputāti".

(2) Saskaņā ar EK līguma 199. panta 1. punktu Parlamentam ir tiesības tā darbības iekšējos jautājumus regulēt tā Reglamentā, ņemot vērā šo nolikumu.

(3) Nolikuma 1. pants definē deputāta jēdzienu un izskaidro, ka runa nav par viņu tiesībām un pienākumiem, bet gan par noteikumiem un vispārīgiem nosacījumiem saistībā ar deputāta pilnvaru īstenošanu.

---

[1] Komisijas 2003. gada 3. jūnija atzinums, kuru Komisijas priekšsēdētāja vietniece *M. Wallström* apstiprināja Eiropas Parlamenta 2005. gada 22. jūnija sēdes laikā.

[2] Padomes 2005. gada 19. jūlija vēstule.

(4) Deputātu brīvību un neatkarību, kas noteiktas 2. pantā un nav minētas nevienā primāro tiesību aktu tekstā, ir nepieciešams aizsargāt ar tiesību aktiem. Deputātu apņemšanās noteiktā laikā atteikties no savām pilnvarām vai tādi paziņojumi par nodomu atteikties no pilnvarām nenoteiktā laikā, kurus politiskās partijas var izmantot pēc saviem ieskatiem, nav savienojami ar deputāta brīvības un neatkarības jēdzienu un tādēļ nevar būt juridiski saistoši.

(5) 3. panta 1. punktā ir pārņemts teksts no 6. panta 1. punkta 1976. gada 20. septembra Aktā par Eiropas Parlamenta locekļu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās.

(6) Saskaņā ar 5. pantu noteiktās iniciatīvas tiesības ir ikviena Parlamenta deputāta nozīmīgākās tiesības. Šīs tiesības nevar atņemt saskaņā ar Parlamenta Reglamentu.

(7) 6. pantā noteiktās tiesības iepazīties ar dokumentiem, kuras jau iepriekš izrietēja no Parlamenta Reglamenta, attiecas uz pilnvaru īstenošanas būtisku aspektu un tāpēc jāiekļauj nolikumā.

(8) Neņemot vērā centienus, kas ir vērsti pret valodu daudzveidību, 7. pantam jānodrošina, ka tā reāli tiek saglabāta. Nav pieļaujama nevienas oficiālās valodas diskriminācija. Šim principam jābūt spēkā arī pēc Eiropas Savienības paplašināšanās.

(9) Saskaņā ar 9. un 10. pantu deputātiem par pienākumu pildīšanu jāsaņem alga. Attiecībā uz šīs algas apmēru Eiropas Parlamenta izveidota ekspertu grupa 2000. gada maijā ir iesniegusi pētījumu. Eksperti uzskata, ka atbilstoša ir alga 38,5 % apmērā no Eiropas Kopienu Tiesas tiesneša pamatalgas.

(10) Algu, pārejas pabalstu, kā arī vecuma pensiju, invaliditātes pensiju un apgādnieka zaudējuma pensiju finansē no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, ir lietderīgi, ka tie ir pakļauti aplikšanai ar nodokli par labu Kopienām.

(11) Pamatojoties uz deputātu īpašo stāvokli, jo īpaši tas attiecas uz apstākli, ka viņu dzīves vietai nav jābūt Parlamenta darba vietās, un viņu īpašo saistību ar valsti, kurā viņi ir ievēlēti, ir lietderīgi nodrošināt dalībvalstīm iespēju piemērot tajās spēkā esošos noteikumus nodokļu tiesību jomā attiecībā uz algu, pārejas pabalstu, kā arī vecuma pensiju, invaliditātes pensiju un apgādnieka zaudējuma pensiju.

(12) 9. panta 3. punkts ir nepieciešams, jo partijas bieži cer, ka daļu no 1. un 2. punktā norādītajiem maksājumiem izmantos to vajadzībām. Šādai partiju finansēšanas formai ir jābūt aizliegtai.

(13) 9. panta 2. punktā un 13. pantā paredzētajam pārejas pabalstam jāpalīdz pārvarēt laika posmu starp deputāta pilnvaru izbeigšanos un profesionālās darbības atsākšanu. Uzsākot īstenot citas deputāta pilnvaras vai kādu oficiālu amatu, vairs nav pamata šā pabalsta maksāšanai.

(14) Ņemot vērā attīstību dalībvalstīs pensiju jomā, tiek uzskatīts par vajadzīgu ieviest, ka bijušais deputāts, sasniedzot 63 gadu vecumu, ir tiesīgs pieprasīt vecuma pensiju. 14. panta noteikumi neietekmē dalībvalstu pilnvaras ņemt vērā vecuma pensiju, aprēķinot pienākošos pensiju saskaņā ar dalībvalsts iekšējām tiesību normām.

(15) Normas par apgādnieka zaudējuma pensiju būtiskākajos jautājumos atbilst Eiropas Kopienas spēkā esošajiem tiesību aktiem. Pārdzīvojušā laulātā tiesības, kurš ir noslēdzis jaunu laulību, pamatojas uz mūsdienīgo ideju, ka šīs tiesības izriet no paša veiktajiem maksājumiem, bet nevis tikai nodrošina "apgādību". Šīs tiesības pastāv arī tad, ja pārdzīvojušais laulātais ir uzskatāms par "nodrošinātu", pamatojoties uz paša ienākumiem vai savu īpašumu.

(16) 18. pantā iekļautie noteikumi ir nepieciešami, jo, stājoties spēkā nolikumam, vairs netiek veikti tādi dalībvalstu maksājumi kā ar slimību saistītās izmaksas vai pabalsts sakarā ar veselības apdrošināšanas iemaksām. Šīs kompensācijas bieži piešķir arī pēc deputātu pilnvaru izbeigšanās.

(17) Attiecībā uz noteikumiem par izdevumu kompensāciju jāņem vērā pamatprincipi, kurus Eiropas Kopienu Tiesa ir izstrādājusi spriedumā *Lord Bruce* lietā [3]. Saskaņā ar to Parlaments var piešķirt kompensācijas attiecīgos gadījumos, pamatojoties uz vienotu likmi, lai samazinātu administratīvos izdevumus, kas ir saistīti ar sistēmu, saskaņā ar kuru pārbauda katru izdevumu atsevišķi. Tas atbilst priekšstatam par labu pārvaldību.

(18) 2003. gada 28. maijā Parlamenta Prezidijs ir apstiprinājis vairākus tādus noteikumus par deputātu izdevumiem un piemaksām, kas pamatojas uz faktiskiem izdevumiem, kuriem jāstājas spēkā vienlaicīgi ar šo nolikumu.

(19) Dalībvalstīm jānodrošina, ka tiek saglabāti noteikumi, saskaņā ar kuriem Eiropas Parlamenta deputāti, īstenojot savas deputāta pilnvaras, dalībvalstīs ir pielīdzināti šo valstu deputātiem. Šīs problēmas risinājums Eiropas Savienības līmenī nav iespējams, ņemot vērā lielo skaitu ļoti atšķirīgu noteikumu dalībvalstīs. Ja šādu noteikumu nebūtu, Eiropas Parlamenta deputāta pilnvaru īstenošana attiecīgajā dalībvalstī būtu ievērojami apgrūtināta vai pat vispār neiespējama. Efektīva deputāta pilnvaru īstenošana ir arī dalībvalstu interesēs.

(20) 25. panta 1. punkts ir nepieciešams tādēļ, ka ļoti atšķirīgie dalībvalstu noteikumi, kuriem līdz šim bija pakļauti deputāti, padara neiespējamu visu to problēmu risinājumu Eiropas Savienības līmenī, kas ir saistītas ar pāreju no vecās sistēmas uz jauno Eiropas Savienības sistēmu. Deputātiem noteiktās izvēles tiesības izslēdz tiesību ierobežošanu vai materiālus zaudējumus saistībā ar šo pāreju. 25. panta 2. punkts izriet no lēmuma saskaņā ar 25. panta 1. punktu.

(21) Atšķirīgā situācija dažādās dalībvalstīs ir ņemta vērā 29. pantā, kurā dalībvalstīm ļauts kā pārejas pasākumu pieņemt normas, kas atšķiras no šā nolikuma noteikumiem. Šo pašu atšķirību dēļ dalībvalstīm ir arī iespēja saglabāt vienādu algu Eiropas Parlamenta deputātiem un dalībvalstu parlamentu deputātiem,

IR NOLĒMIS.

I DAĻA

NOTEIKUMI UN VISPĀRĪGIE NOSACĪJUMI EIROPAS PARLAMENTA DEPUTĀTU UZDEVUMU ĪSTENOŠANAI

1. pants

Šajā nolikumā ir iekļauti noteikumi un vispārīgie nosacījumi Eiropas Parlamenta deputātu uzdevumu īstenošanai.

2. pants

1. Deputāti ir brīvi un neatkarīgi.

---

[3] 1981. gada 15. septembra Tiesas spriedums. Lieta 208/80, *Rt. Hon. Lord Bruce of Donington v Eric Gordon Aspden*, Eiropas Kopienu Tiesas prakses apkopojums [1981.], 2205. lpp.

2. Vienošanās par atteikšanos no deputāta pilnvarām pirms vai pilnvaru laika beigās nav spēkā.

3. pants

1. Deputāti balso katrs atsevišķi un dara to personīgi. Viņi neseko nekādiem norādījumiem un nepilda saistošus uzdevumus.

2. Vienošanās par deputāta pilnvaru īstenošanas veidu nav spēkā.

4. pants

Dokumenti un pieraksti elektroniskā formā, kurus ir saņēmis, sagatavojis vai izsūtījis kāds deputāts, nav pielīdzināmi Parlamenta dokumentiem, ja vien tie nav iesniegti saskaņā ar Reglamentu.

5. pants

1. Ņemot vērā Eiropas Parlamenta iniciatīvas tiesības, ikvienam deputātam ir tiesības iesniegt priekšlikumu attiecībā uz Kopienas tiesību aktiem.

2. Parlaments tā Reglamentā nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

6. pants

1. Deputātiem ir tiesības iepazīties ar visiem dokumentiem, kas ir Parlamenta rīcībā.

2. 1. punkts neattiecas uz personas lietām un norēķiniem.

3. Eiropas Savienības tiesību aktus un vienošanās iestāžu starpā par piekļuvi dokumentiem 1. punkts neietekmē.

4. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

7. pants

1. Parlamenta dokumentus tulko visās oficiālajās valodās.

2. Uzstāšanās simultāni tulko visās citās oficiālajās valodās

3. Parlaments nosaka šā panta noteikumu īstenošanas nosacījumus.

8. pants

1. Deputāti var apvienoties politiskās grupās.

2. Parlaments tā Reglamentā nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

9. pants

1. Deputātiem ir tiesības pieprasīt atbilstošu algu, kas nodrošina viņu neatkarību.

2. Pēc deputāta pilnvaru laika beigām viņiem ir tiesības uz pārejas pabalstu un pensiju.

3. Vienošanās par algu, pārejas pabalsta par mandāta beigšanos un pensijas izmantošanu citiem, nekā tikai privātiem mērķiem nav spēkā.

4. Deputātu un bijušo deputātu pārdzīvojušajiem laulātajiem (apgādnieka zaudētājiem) ir tiesības uz pensiju.

10. pants

Alga sasniedz 38,5 % no Eiropas Kopienu Tiesas tiesneša pamatalgas.

11. pants

Algu, ko deputāts saņem par deputāta pilnvaru īstenošanu citā parlamentā, ņem vērā, aprēķinot Eiropas Parlamenta algu.

12. pants

1. Saskaņā ar 9. pantu paredzētā alga ir pakļauta Kopienas nodoklim, ievērojot tos pašus nosacījumus, kādi ir noteikti 13. pantā Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās ierēdņiem un citiem darbiniekiem.

2. Atskaitījumi saistībā ar profesionāliem un personīgiem izdevumiem, kā arī ģimenes un sociāli pabalsti saskaņā ar Padomes 1968. gada 29. februāra Regulas (EEK, *Euratom*, EOTK) Nr. 260/68, ar ko paredz Eiropas Kopienu nodokļa piemērošanas nosacījumus un procedūru ([4]), 3. panta 2.—4. punktu netiek piemēroti.

3. 1. punkts neietekmē dalībvalstu suverēnās tiesības attiecībā uz algu piemērot attiecīgās valsts nodokļu tiesību aktu noteikumus, ja nenotiek dubultā nodokļu aplikšana.

4. Dalībvalstīm ir tiesības ņemt vērā šo algu, nosakot nodokļu likmi attiecībā uz citiem ienākumiem.

5. Šo pantu piemēro arī attiecībā uz pārejas pabalstu, kā arī vecuma pensiju un apgādnieka zaudējuma pensiju saskaņā ar 13., 14., 15. un 17. pantu.

6. Maksājumi saskaņā ar 18., 19. un 20. pantu un iemaksas pensiju fondā saskaņā ar 27. pantu ar nodokļiem netiek aplikti.

([4]) OV L 56, 4.3.1968., 8. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 723/2004 (OV L 124, 27.4.2004., 1. lpp.).

13. pants

1. Deputātiem pēc to pilnvaru laika beigām ir tiesības uz pārejas pabalstu 10. pantā noteiktās algas apmērā.

2. Par katru deputāta pilnvaru īstenošanas gadu ir tiesības saņemt šo pabalstu vienu mēnesi, tomēr ne mazāk kā sešus, bet ne vairāk kā 24 mēnešus.

3. Ja deputāts uzņemas deputāta pilnvaras kādā citā parlamentā vai stājas kādā oficiālā amatā, pārejas pabalstu maksā, kamēr viņš uzsāk šo deputāta pilnvaru vai amata pienākumu pildīšanu.

4. Nāves gadījumā pārejas pabalstu pēdējo reizi izmaksā par to mēnesi, kurā bijušais deputāts ir nomiris.

14. pants

1. Bijušajiem deputātiem, sasniedzot 63 gadu vecumu, ir tiesības saņemt vecuma pensiju.

2. Šīs pensijas apmērs ir 3,5 % no 10. pantā noteiktās algas par katru pilnu deputāta pilnvaru īstenošanas gadu un viena divpadsmitā daļa no tās — par katru turpmāko pilnu mēnesi, tomēr pensijas apmērs nevar pārsniegt 70 % no šīs algas.

3. Tiesības saņemt pensiju saglabājas neatkarīgi no tiesībām uz jebkādu citu pensiju.

4. 11. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

15. pants

1. Invaliditātes gadījumā, kura radusies deputāta pilnvaru īstenošanas laikā, deputātiem ir tiesības saņemt pensiju.

2. 14. panta 2. punktu piemēro *mutatis mutandis*. Pensijas apmērs tomēr ir vismaz 35 % no 10. pantā noteiktās algas.

3. Tiesības rodas, atsakoties no deputāta pilnvarām.

4. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

5. 11. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

16. pants

Ja bijušajam deputātam ir tiesības saņemt gan pārejas pabalstu saskaņā ar 13. pantu, gan pensiju saskaņā ar 14. vai 15. pantu, piemēro noteikumus pēc deputāta izvēles.

17. pants

1. Deputāta nāves gadījumā vai arī bijušā deputāta nāves gadījumā, kuram/kurai miršanas brīdī bija vai būtu tiesības uz pensiju saskaņā ar 14. vai 15. pantu, laulātajam un uzturtiesīgajiem bērniem ir tiesības uz apgādnieka zaudējuma pensiju.

2. Apgādnieka zaudējuma pensijas kopējais apmērs nevar būt lielāks kā pensija, kuru deputāts būtu tiesīgs saņemt deputāta pilnvaru laikam beidzoties, vai uz kādu bijušajam deputātam bija vai būtu tiesības.

3. Pārdzīvojušais laulātais saņem 60 % no 2. punktā noteiktās summas, tomēr ne mazāk kā 30 % no 10. pantā noteiktās algas. Šīs tiesības neietekmē apstāklis, ka laulātais ir vēlreiz apprecējies. Šādu tiesību nav, ja katra atsevišķa gadījuma apstākļi nerada nekādas saprātīgas šaubas par to, ka laulība bija noslēgta tikai ar mērķi saņemt apgādnieka zaudējuma pensiju.

4. Uzturtiesīgs bērns saņem 20 % no 2. punktā noteiktās summas.

5. Vajadzības gadījumā apgādnieka zaudējuma pensijas maksimālo apmēru samērīgi 3. un 4. punktā noteiktajām procentu likmēm sadala starp laulāto un bērniem.

6. Apgādnieka zaudējuma pensiju izmaksā, sākot no tā mēneša pirmās dienas, kas seko mēnesim, kad deputāts miris.

7. Laulātā nāves gadījumā viņa tiesības zūd tā mēneša beigās, kurā ir noticis nāves gadījums.

8. Bērna tiesības saņemt pensiju zūd tā mēneša beigās, kad viņš sasniedz 21 gadu vecumu. Tomēr šīs tiesības saglabājas profesionālās sagatavošanās laikā, taču ne ilgāk kā līdz tā mēneša beigām, kad bērns sasniedz 25 gadu vecumu. Šīs tiesības saglabājas arī tad, ja bērns slimības vai darba nespējas dēļ pats nespēj sev nodrošināt uzturu.

9. Dalībvalstīs atzītu kopdzīves formu partnerus pielīdzina laulātajiem.

10. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

18. pants

1. Deputātiem un bijušajiem deputātiem, kas saņem pensiju, kā arī piederīgie, kuriem ir tiesības uz apgādnieka zaudējuma pensiju, ir tiesības saņemt atlīdzību divu trešdaļu apmērā no izmaksām, kas viņiem ir radušās slimības vai grūtniecības dēļ, kā arī sakarā ar bērna piedzimšanu.

2. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

19. pants

1. Deputātiem ir tiesības uz apdrošināšanu pret risku, kas ir saistīts ar deputāta pilnvaru īstenošanu.

2. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus. Deputāti sedz vienu trešdaļu no maksājamām apdrošināšanas prēmijām.

20. pants

1. Deputātiem ir tiesības pieprasīt tādu izdevumu atmaksāšanu, kas viņiem radušies saistībā ar deputāta pilnvaru īstenošanu.

2. Par braucieniem uz darba vietām un no tām un par citiem komandējumiem Parlaments atlīdzina faktiski radušās izmaksas.

3. Pārējos ar deputāta pilnvaru īstenošanu saistītos izdevumus var kompensēt, pamatojoties uz vienotu likmi.

4. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

5. 9. panta 3. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

21. pants

1. Deputātiem ir tiesības saņemt tādu personīgu līdzstrādnieku palīdzību, kurus viņi brīvi izvēlas.

2. Parlaments sedz ar šo personīgu līdzstrādnieku nodarbināšanu faktiski saistītos izdevumus.

3. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

22. pants

1. Deputātiem ir tiesības izmantot Parlamenta biroju un sakaru iekārtas, kā arī dienesta automašīnas.

2. Parlaments nosaka šo tiesību īstenošanas nosacījumus.

23. pants

1. Visus maksājumus veic no Eiropas Savienības budžeta.

2. Maksājumus saskaņā ar 10., 13., 14., 15. un 17. pantu veic ik mēnesi euro vai pēc deputāta izvēles — tās dalībvalsts valūtā, kurā atrodas viņa/viņas dzīves vieta. Parlaments nosaka nosacījumus, saskaņā ar kuriem veic maksājumus.

24. pants

Lēmumi, kas pieņemti šā nolikuma īstenošanai, stājas spēkā pēc to publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

II DAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

25. pants

1. Parlamenta deputāti, kas bija ievēlēti pirms šā nolikuma stāšanās spēkā un tika ievēlēti atkārtoti, var izvēlēties izmantot dalībvalstu līdzšinējo sistēmu attiecībā uz algu, pārejas pabalstu, kā arī pensiju visā viņu darbības laikā.

2. Maksājumus veic no attiecīgās dalībvalsts budžeta.

26. pants

1. Deputāti, kas saskaņā ar 25. pantu ir izvēlējušies izmantot dalībvalstu līdzšinējo sistēmu, rakstiski paziņo par to Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam 30 dienu laikā pēc šā nolikuma stāšanās spēkā.

2. Lēmums ir galīgs un nav atsaucams.

3. Ja paziņojums nav iesniegts šā termiņa laikā, ir spēkā šā nolikuma noteikumi.

27. pants

1. Eiropas Parlamenta izveidotais brīvprātīgais pensiju fonds pēc šā nolikuma stāšanās spēkā tiek saglabāts deputātiem vai bijušajiem deputātiem, kuri jau ir ieguvuši tiesības uz maksājumiem no šā fonda vai kuri šīs tiesības iegūs nākotnē.

2. Iegūtās tiesības un nākotnē paredzamās tiesības saglabājas pilnā apjomā. Parlaments var noteikt priekšnoteikumus un nosacījumus jaunu tiesību vai nākotnē paredzamo tiesību iegūšanai.

3. Deputātiem, kas saņem algu saskaņā ar 10. pantu, var nepiešķirt jaunas tiesības vai nākotnē paredzamās tiesības pensiju fondā.

4. Pensiju fonds nav to deputātu rīcībā, kuri pēc šā nolikuma stāšanās spēkā pirmo reizi tiek ievēlēti Parlamentā.

5. 9. panta 3. punktu un 14. panta 3. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

28. pants

1. Tiesības uz pensiju, kuras deputāts šā nolikuma ieviešanas dienā ir ieguvis saskaņā ar atsevišķu valstu noteikumiem, saglabājas pilnā apjomā.

2. Ja deputāta pilnvaru īstenošanas ilgums Eiropas Parlamentā vai kādas dalībvalsts parlamentā nav pietiekams, lai saskaņā ar atsevišķu valstu noteikumiem radītu tiesības saņemt pensiju, šo laiku ņem vērā pensijas aprēķināšanā, pamatojoties uz šo nolikumu. Parlaments var noslēgt vienošanās ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm par iegūto tiesību pārcelšanu.

29. pants

1. Pārejas periodam, kas nav ilgāks par Eiropas Parlamenta diviem sasaukumiem, dalībvalstis attiecībā uz deputātiem, kas ir ievēlēti no šīm valstīm, var pieņemt tādus noteikumus par algu, pārejas pabalstu, pensiju un apgādnieka zaudējuma pensiju, kas atšķiras no šā nolikuma noteikumiem.

2. Šādu noteikumu pieņemšanas rezultātā deputāti vismaz jāpielīdzina attiecīgo dalībvalstu parlamentu deputātiem.

3. Visus maksājumus veic no attiecīgās dalībvalsts budžeta.

4. Šādi noteikumi neietekmē deputātu tiesības saskaņā ar šā nolikuma 18.—22. pantu.

III DAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMS

30. pants

Šis nolikums stājas spēkā tā Eiropas Parlamenta sasaukuma pirmajā dienā, kas sākas 2009. gadā.

Strasbūrā, 2005. gada 28. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā
Priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES